

ข้อมูลเศรษฐกิจและสังคม

วิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดอุตรดิตถ์

วิสัยทัศน์ :

“เมืองแห่งคุณภาพชีวิต ผลผลิตปลอดภัย
สืบสานวัฒนธรรมไทย ก้าวไกลสัมพันธ์เพื่อนบ้านยั่งยืน ”

เป้าประสงค์ :

1. เป็นคิดแคนแห่งความสงบสุข มีศิลปะวัฒนธรรมประเพณีที่ดีงาม มีจริยธรรม เป็นระเบียบเรียบร้อย เศรษฐกิจมั่นคง
2. ประชาชนมีความเข้มแข็ง มีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองการปกครอง

3. ผลผลิตด้านการเกษตรกรรม อุตสาหกรรม การแปรรูปสินค้า ผลิตภัณฑ์ OTOP มีคุณภาพปลอดภัย และมีระบบการตลาดที่ดี
4. มีการพัฒนาที่ยั่งยืน อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พลังงาน วัฒนธรรม และประเพณีที่คงงาม
5. มีศักยภาพการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว และความสัมพันธ์อันดี ทั้งภายในและระหว่างประเทศ

พันธกิจ :

1. พัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่ เด็ก เยาวชน และประชาชนมีความรู้คุณธรรม มีวินัย และอยู่อย่างเป็นสุข มีรายได้ และการครองชีพเหมาะสม มีความมั่นคงในการดำรงชีวิต
2. ส่งเสริม พัฒนา ผลผลิตด้านการเกษตรกรรม อุตสาหกรรม การแปรรูปสินค้า ให้มีคุณภาพปลอดภัยและมีระบบการตลาดที่ดี
3. ส่งเสริมสนับสนุนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองการปกครองของประชาชน
4. พัฒนา อนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พลังงาน วัฒนธรรม ประเพณีที่ดีงามทุกพื้นที่
5. ส่งเสริม การค้า การลงทุน การท่องเที่ยว ทั้งภายในและต่างประเทศ ตลอดจนสร้างสัมพันธ์ไมตรอันดีระหว่างประเทศในภูมิภาค

ประเด็นยุทธศาสตร์ :

1. เสริมสร้างบ้านเมืองน่าอยู่ คุณภาพชีวิตที่ดี มีความรู้คุณธรรม มีความมั่นคงทางอาหาร มีรายได้ อาชีพที่เหมาะสม ชุมชนเข้มแข็ง มีสุขภาวะชุมชน และมีความมั่นคงในชีวิต

กลยุทธ์ :-

- 1.1 พัฒนาและปรับปรุง โครงข่ายคมนาคม ผังเมืองทุกระดับ ระบบสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ ตลอดทั้งโครงสร้างพื้นฐานให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกัน สามารถรองรับ ความเจริญเติบโตทางด้านคมและเศรษฐกิจ
- 1.2 เพิ่มศักยภาพบุคลากรด้วยความรู้คุณธรรม พร้อมกับการพัฒนาระบบการบริหาร จัดการภาครัฐให้สะอาด โปร่งใส ตรวจสอบได้ เพื่อขับเคลื่อนการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน
- 1.3 พัฒนาทรัพยากรมนุษย์บนพื้นฐานความเสมอภาค โดยการสร้างโอกาสยกระดับ คุณภาพการศึกษา เพื่อผลสัมฤทธิ์ด้านคุณภาพและการเรียนรู้ให้ครอบคลุมทุกสถาบันการศึกษา ตลอดจนเปิดโอกาสในการเรียนรู้และเข้าถึงแหล่งข้อมูลสารสนเทศได้อย่างกว้างขวาง ถูกต้อง เป็นธรรม และรวดเร็ว

1.4 พัฒนาความเป็นอยู่ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีทั้งวัยเด็ก เยาวชน วัยทำงาน และผู้สูงอายุ ส่งเสริมให้ประชากรวัยทำงานให้มีงานทำ มีหลักประกันที่มั่นคงในชีวิต มีความมั่นคง คุ้มครอง แรงงานเด็กและตรี ส่งเสริมบริการสาธารณสุข สุขอนามัย สร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม สร้างความปรองดองด้วยกีฬา การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพที่เหมาะสม

1.5 ส่งเสริมให้มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม คุ้มครอง ส่งเสริมและขยายโอกาสในการประกอบอาชีพของประชาชน เพิ่มศักยภาพของชุมชน เชื่อมโยงเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นรากฐานการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน นำไปสู่การพึ่งตนเอง และลดปัญหาความยากจน

1.6 ช่วยเหลือและสนับสนุนการมีงานทำและรายได้ของประชาชน เพื่อลดผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ และสร้างความเชื่อมั่นและกระตุ้นเศรษฐกิจในภาพรวม

1.7 เสริมสร้างสถาบันครอบครัวและชุมชนให้มีความมั่นคงเข้มแข็ง ปลอดยาเสพติด มีความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

1.8 ส่งเสริมให้ประชาชนมีความเข้มแข็งในการร่วมกันพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง การสร้างสรรค์สังคมให้เกิดความสามานฉันท์ และความมั่นคงภายในและชายแดน การบริหารวิถีการณ์ด้านสาธารณสุข การดำเนินกิจกรรมสาธารณะชุมชน รวมทั้งสนับสนุน การดำเนินการของกลุ่มประชาชนในลักษณะเครือข่ายให้สามารถแสดงความคิดเห็น และเสนอ ความต้องการของชุมชนในพื้นที่อย่างมีส่วนร่วม

2. พัฒนาภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม การแปรรูป และผลิตภัณฑ์ OTOP ให้มีคุณภาพ ปลอดภัย และมีความมั่นคงทางอาหาร

กลยุทธ์ :-

2.1 ส่งเสริม พัฒนาระบวนการผลิต ภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม การแปรรูปสินค้า เพื่อเพิ่มนูลค่า โดยมุ่งพัฒนาผลผลิตที่มีคุณภาพและปลอดภัยต่อผู้บริโภค

2.2 ส่งเสริมพัฒนาการป้องกันการปลูกสัตว์ และประเมินที่สอดคล้องกับการตลาด โดยส่งเสริมการลดต้นทุนการผลิต เพิ่มรายได้ในภาคการเกษตร

2.3 เสริมสร้างศักยภาพการบริหารจัดการให้กับภาคเกษตร สถาบันเกษตรกรและ ผู้ประกอบการ ตลอดจนการส่งเสริมกลุ่ม OTOP กลุ่มนธุรกิจ ผู้ประกอบการ SMEs ให้มีความเข้มแข็ง

2.4 ส่งเสริมการศึกษาการวิจัย การสร้างนวัตกรรม และการบริหารจัดการตลาดสินค้า เกษตรกรรม อุตสาหกรรม และการแปรรูป และผลิตภัณฑ์ OTOP ให้มีคุณภาพ และปลอดภัย

3. พัฒนาทุนทางวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ :-

3.1 ทำนุบำรุง รักษา และสืบทอดประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น โดยการเชื่อมโยงกับการพัฒนาทางสังคม การท่องเที่ยว และเศรษฐกิจ

3.2 ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น และภูมิปัญญาไทย เพื่อใช้ในการผลิตสินค้า บริการ การประกอบอาชีพ และการพัฒนาคุณภาพชีวิต

3.3 ส่งเสริมเชื่อมโยงเส้นทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ กับเพื่อนบ้านทั้งภายในและต่างประเทศ

3.4 มีการพัฒนาการท่องเที่ยวทุกด้าน โดยเน้นการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่มีอัตลักษณ์ และศักยภาพสูง

4. ดำเนินไว้ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ พัฒนาแหล่งน้ำ การจัดการสิ่งแวดล้อม และพลังงานที่ดี

กลยุทธ์ :-

4.1 สนับสนุนให้มีการสร้างสมดุลการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ พร้อมกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ การฟื้นฟูทรัพยากรดิน การพัฒนาแหล่งน้ำ การบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและคุ้มค่า เพื่อรักษา ดำเนินไว้ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ และสนับสนุน ขยายผลโครงการตามแนวพระราชดำริ

4.2 กระจายการถือครองที่ดินอย่างเป็นธรรม และดำเนินการจัดกรรมสิทธิ์ในที่ดินของประชาชน ให้เพียงพอแก่การอยู่อาศัยและการเกษตรกรรม โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ ทั้งผืนดิน ผืนน้ำ วิถีชีวิตของชุมชนท้องถิ่น อย่างยั่งยืนและมีส่วนร่วม

4.3 ส่งเสริมพัฒนาการบริหารจัดการสภาพแวดล้อมเมืองและท้องถิ่น ภายใต้การมีส่วนร่วมของชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

4.4 ส่งเสริม บำรุงรักษา และคุ้มครองคุณภาพสิ่งแวดล้อม การผลิตและการใช้พลังงานทดแทนอย่างเหมาะสม สมมีประสิทธิภาพ ตามหลักการพัฒนาที่ยั่งยืน ตลอดจนความคุ้มและกำจัดภาวะมลพิษที่มีผลต่อสุขภาพอนามัย สิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยประชาชน ชุมชน ท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการดำเนินงาน

4.5 ส่งเสริม สนับสนุน การอนุรักษ์พลังงานและการบริหารจัดการด้านพลังงานให้มีประสิทธิภาพสูงสุด ทั้งในภาครัฐและเอกชนอย่างมีส่วนร่วมและยั่งยืน

5. เพิ่มศักยภาพ การค้า การลงทุน การท่องเที่ยว และความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน

กลยุทธ์ :-

5.1 เสริมสร้างความร่วมมือและความรู้เกี่ยวกับการค้า การลงทุน และการบริการ ให้กับผู้ประกอบการทั้งภายในและต่างประเทศ

5.2 พัฒนาสัมพันธ์ไมตรีและความร่วมมือกับจังหวัดภายในภูมิภาคและอื่น ๆ รวมทั้งต่างประเทศ โดยยึดหลักการปฏิบัติต่อกันอย่างเสมอภาค สนับสนุนการเพิ่มและขยายช่องทางการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว และการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมอันดี อย่างยั่งยืน

5.3 พัฒนาศักยภาพการแข่งขันของผู้ประกอบการ พัฒนาเส้นทางคมนาคมเชื่อมโยง เนตเวอร์กธุรกิจช่ายแคน และระบบ Logistics ให้อีก水平 ให้อีก ต่อการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว เป็นการเพิ่มมูลค่าให้กับการค้าในตลาดเดิม และแสวงหาตลาดใหม่

5.4 ส่งเสริมให้มีการประกอบกิจการ มีการแบ่งข้อย่างเสรีและเป็นธรรม ป้องกันการผูกขาดทั้งทางตรงหรือทางอ้อม และคุ้มครองผู้บริโภค

5.5 สนับสนุน ให้มีการปรับปรุงและแก้ไข กระบวนการผ่านแดน เพื่ออำนวยความสะดวก
ด้านการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว

5.6 พัฒนาสินค้าและบริการ เสริมสร้างความปลอดภัยและสุขอนามัย ให้มีคุณภาพ มาตรฐาน เป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค คู่ค้า และนักท่องเที่ยว

5.7 สนับสนุนให้มีการปรับปรุง พัฒนา แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ วัฒนธรรม และ
ประวัติศาสตร์ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน และเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของจังหวัด

ຈຸດແບ່ງ (Strengths)

1. มีเนื้องสิริกิติ์ เป็นอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ เป็นต้นทุนทางการเกษตรที่สำคัญและเป็นแหล่งผลิตกระแสไฟฟ้า
 2. เป็นแหล่งเพาะปลูกผลไม้เมืองร้อนหลากหลายชนิด และพืชผลทางการเกษตรมีผลผลิตตลอดปี เป็นที่ต้องการของตลาด โดยมีอากาศที่ดีและเหมาะสมในการปลูกผลไม้นานาพันธุ์
 3. มีแม่น้ำน่านเป็นแม่น้ำสายหลัก และมีแม่น้ำสาขาหลายสาย
 4. มีชายแดนติดต่อกับ ลาว ยาว 135 กิโลเมตร และมีช่องทางการค้าชายแดนจำนวนมากที่สำคัญคือ ช่องภูดู่ และช่องหวยต่าง
 5. มีป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์ และมีคุณค่าทางเศรษฐกิจ และที่ดินราคาไม่สูงมากนัก
 6. มีสถานีรถไฟที่เป็นศูนย์กลางการขนถ่ายสินค้าและการซ่อมบำรุงเครื่องจักรกลที่ใหญ่ที่สุดในภาคเหนือ
 7. มีแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม และทางธรรมชาติจำนวนมาก
 8. มีถนนเชื่อมโยงได้ทั่วภาคเหนือตอนบน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคกลางที่ค่อนข้างสะดวก
 9. มีสหกรณ์การเกษตรที่เข้มแข็ง

ຈຸດອ່ອນ (Weaknesses)

1. พื้นที่นอกเขตชลประทานมีจำนวนมาก และพื้นที่ภูเขาบางแห่งยังขาดแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

2. ขาดตลาดกลางพื้นที่ผลทางการเกษตรที่ครบวงจร
3. เกษตรกรขาดความรู้ ทักษะ และความสามารถ ด้านการตลาดและการบรรจุภัณฑ์ และมีค่านิยม การใช้สารเคมีอย่างแพร่หลาย
4. เกษตรกรโดยรวมยังมีรายได้น้อย
5. เกษตรกรใช้ประโยชน์จากที่ดิน ไม่ถูกต้องครบถ้วนตามหลักวิชาการ ทำให้ดินเสื่อมสภาพ
6. การบริหารจัดการของกลุ่มเกษตรกรกลุ่ม OTOP กลุ่มวิสาหกิจชุมชน และ SME ส่วนใหญ่ ไม่เข้มแข็ง
7. กิจกรรมการท่องเที่ยว ยัง ไม่มีการเชื่อมโยงภาคในกลุ่มจังหวัดที่ต่อเนื่องตลอดทั้งปี
8. ขาดการลงทุนในอุตสาหกรรมการเกษตร ที่ใช้ต้นทุนจากผลผลิตทางการเกษตรในพื้นที่
9. ภัยจากการใช้สารเคมีในภาคเกษตรยังมีมาก และแพร่ขยายมากขึ้น

โอกาส (Opportunities)

1. นโยบายรัฐบาลสนับสนุน ให้มีการพัฒนาคุณภาพผลผลิต และสินค้า OTOP
2. นโยบายในการส่งเสริมการค้าเสรีระหว่างประเทศ
3. การพัฒนาเส้นทางเศรษฐกิจเชื่อมโยงตะวันออก – ตะวันตก (East – West Economic Corridor)
4. มีโอกาสเชื่อมโยงภาคการอุตสาหกรรมกับกลุ่มจังหวัดใกล้เคียง
5. ความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง จึงส่งผลดีต่อโอกาสทางการค้าบริเวณชายแดนของจังหวัด
6. ได้รับการสนับสนุนให้จุดผ่อนปรนทางการค้าข้าวครัวช่องภูมิเป็นจุดผ่านแดนถาวร

ภัยคุกคาม (Threats)

1. ไม่มีกฎหมายที่เอื้อต่อการถือครองกรรมสิทธิ์ที่ดินของเกษตรกรในบางพื้นที่
 2. นโยบายการเปิดการค้าเสรี มีผลต่อสินค้าเกษตร ทั้งการบริโภคในพื้นที่ และการส่งออก
-

คำวณจังหวัดอุตรดิตถ์

www.uttaradit.go.th

"เหล็กน้ำฟื้นเมืองทางสานักงาน"

"บ้านพระยาพิชัยดาบหัก ถิ่นสักใหญ่ของโลก"

ในสมัยที่พอลเอกเปรม ติณสูลานนท์ เป็นนายกรัฐมนตรี มีนโยบาย พัฒนาการท่องเที่ยวทั่วประเทศให้เป็นรูปธรรม อันก่อให้เกิดรายได้เข้าประเทศ เป็นสำคัญ จึงกำหนดให้ทุกจังหวัดมีคำขวัญที่บ่งบอกถึงที่สำคัญของ จังหวัด โดยเน้นเรื่อง ธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม ศิลปกรรม และสถาปัตยกรรม เป็นต้น หลายจังหวัดจัดให้มีการส่งคำขวัญเข้าประกวด เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์กันอย่างกว้างขวางทั่วประเทศ ผู้ว่าราชการจังหวัดอุต្រดิตถ์สมัยนั้น ได้นำนโยบายนี้เข้าหารือ ในที่ประชุมหัวหน้าส่วนราชการ และคำริให้มีการประกวดคำขวัญด้วยแข่งกัน ตลอดจนได้สังเคราะห์แนวคิดในที่ประชุมเป็นกรณีตัวอย่าง สื่อมวลชนได้นำไปใช้เพื่อการประชาสัมพันธ์จังหวัดเป็นเบื้องต้น รวมถึงองค์กรต่างๆ ที่ใช้กันอย่างกว้างขวางจนติดปากบุคคลทั่วไป มีคำริในที่ประชุมจังหวัดที่จะให้วิทยาลัยครุอุต្រดิตถ์ (สถาบันราชภัฏอุต្រดิตถ์) เป็นผู้ดำเนินการกำหนด ครอบแนวคิดและเงื่อนไขการประกวด รวมทั้งงบประมาณเพื่อมอบเป็นรางวัล แต่ก็ยังไม่พร้อม ในสมัยนั้น จึงใช้คำขวัญดังกล่าวสืบทอดต่อ กันมาจนเป็น คำขวัญ

ตราสัญลักษณ์ประจำจังหวัดอุตรดิตถ์

ก่อนหน้านี้ในสมัย พ.ศ. ๑๘๖๐ จอมพลป.พิบูลสงคราม เป็นนายกรัฐมนตรี เมื่อราช พ.ศ. ๒๔๘๓ ได้มีการออกแบบทำตราประจำจังหวัดต่าง ๆ ขึ้น เพื่อใช้เป็นสัญลักษณ์และนำเสนอบุญนี้ยสถานปูชนียวัตถุที่สำคัญ ๆ ของแต่ละจังหวัดให้เป็นที่รู้จักกว้างขวางขึ้น ดังนั้น จึงได้นำรูปพระแท่นศิลาอาสน์ซึ่งเป็นโบราณสถานคู่บ้านคู่เมืองของอุตรดิตถ์ มาผูกติดลงด้วยเศียรเป็นตราประจำจังหวัด ตราประจำจังหวัดอุตรดิตถ์ ออกแบบครั้งแรกโดยพระพรหมพิจิตรเขียนลายเส้นโดย นายอุณห์ เศวตมาลย์ โดยทำเป็นรูปมณฑปประดิษฐาน พระแท่นศิลาอาสน์ ต่อมากางรากการให้เพิ่มเติมรายละเอียดโดยทำรูปครุฑ์ ซึ่งเป็นตราแผ่นดินและลวดลายกนกมาประกอบไว้ พร้อมทั้งเพิ่มตัวอักษรอุตรดิตถ์เข้าไว้ในตราด้วย

ธงประจำจังหวัดอุตรดิตถ์

มีลักษณะรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ขนาดกว้าง 120 เซนติเมตร ยาว 180 เซนติเมตร มีพื้นสีแสด คาดแถบสีม่วงแก่ ขนาด 70 เซนติเมตร 2 ริ้วตัดผ่านกลางผืนธง เป็นรูปกากรบาทและทรงกลางผืนธง จะมีเครื่องหมายดวงตราประจำจังหวัด มีสัญลักษณ์เป็นพระแท่นศิลาอาสน์มีเศษป่าสีเหลืองครอบอยู่สองข้างของเศษป่า เป็นลวดลายกนกสีน้ำเงินเข้ม ด้านหน้ามีเศษป่าสีขาว ทั้งหมดบรรจุในกรอบวงกลม ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 70 เซนติเมตร ด้านล่างมีดาวนังสีอ่อนจี้ลงหวัด เส้นรอบขอบวง

ดอกไม้ประจำจังหวัด

ดอกประดู่ ดอกไม้ประจำจังหวัดอุตรดิตถ์ ในราชปี พ.ศ.2504 รัฐบาลเริ่มใช้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติฉบับแรก ได้มีโครงการพัฒนาท้องถิ่นหลายรูปแบบส่วนใหญ่นั้นเรื่องเศรษฐกิจ ในชุมชนเป็นหลัก เพื่อเป็นแบบอย่างในการพัฒนาส่วนหนึ่งจังหวัดจึงมีนโยบายให้หน่วยงานราชการ ทุกแห่ง ปลูกไม้ประดับและไม้ยืนต้นในพื้นที่ของส่วนราชการทุกแห่งและเสนอแนะให้ปลูกพันธุ์ไม้ ชื่อ กัลปพฤกษ์ และพันธุ์ไม้ประดู่ ด้วยเหตุผล 2 ประการ คือ ประเภทดอกสวยงาม และมีความแข็งแรง ทนทานต่ออุณหภูมิอากาศ ด้วยกัลปพฤกษ์เป็นไม้เปลือกบางสีความแห้งแล้งไม่ได้ ตายไปเกือบหมด เหลือแต่ประดู่จึงกำหนดให้เป็นต้นไม้ประจำจังหวัดและดอกไม้ประจำจังหวัด ในโอกาสสัน្ឌ เนื่องจาก ไม้ประดู่โตช้ามาก ต้องมาจึงพายานปลูกต้นกัลปพฤกษ์ ชัยพฤกษ์ และอินทนิน ขึ้นมาใหม่อีก ซึ่งยังคง มีเหลือให้เห็นอยู่บ้างส่วนหนึ่งก็ถูกตัดทำลายไปเพรากกิ่งก้านมีผลกระทนด่อสายไฟฟ้าและสายโทรศัพท์ ดังนั้น จึงยังคงอยู่อย่างต่อเนื่องไม่ได้ ไม่ประจำจังหวัด ในแนวคิดเดิม ชื่อเรียก ประดู่บ้าน ประดู่ลาย สะโนและประดู่อินเดีย ลักษณะทางพฤกษาศาสตร์ ไม่ต้นสูง 25 เมตรหรือมากกว่า ในประกอบ 1 ใน มี 7 - 11 ใบย่อย ในรูปไข่ หรือไข่แคนของบนนาน มีดอกมากเป็นสีเหลืองและมีกลิ่นหอม

สารพุน

รา ก แก้ไข้ แก้ไขพิษเชื้องซึม แก้พิษไข้ กล่อมโลหิต บำรุงโลหิต คุณชาตุ แก้เสมะเพื่อง
แก่น บำรุงโลหิต กล่อมโลหิต แก้เสมะเพื่อง คุณชาตุ แก้กระขับ
ใบ ทำให้ฟื้สุกเร็ว พอกแพล แก้ผดผื่นกัน
ยาง แก้โรคห้องเสีย แก้โรคปากเปื่อย แก้ปากแಡกระแหง

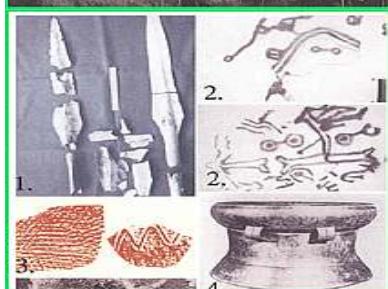
ต้นไม้ประจำจังหวัด

ต้นสัก ต้นไม้ประจำจังหวัดอุตรดิตถ์ เป็นไม้ยืนต้นขนาดใหญ่ ต้นที่ยังอ่อนอยู่มีขนสูงได้ถึง 50 เมตร ในเดียวเรียงตรงข้ามวงรีกว้าง กว้าง 6 – 50 เซนติเมตร ยาว 11 – 95 เซนติเมตร ดอกช่อขนาดใหญ่ ออกที่ปลายกิ่ง และซอกใบบริเวณปลายกิ่ง กลีบดอกสีขาวเชื่อมติดกันเป็นหลอดสั้นผลสดรูปคลื่นข้างกลมมีขนละเอียดหนานุ่ม หุ้มมิดด้วยกลีบเลี้ยงที่ขยายตัว เป็นไม้คุณภาพดีของประเทศและมีราคาแพงใช้ในงานก่อสร้างและงานเฟอร์นิเจอร์ได้เป็นอย่างดี ตำรายาไทยใช้แก่นขับปัสสาวะ แก้น้ำท้อง แก้ไข้ เปลือกต้นเข้ายา คุณชาตุ แก่นและใบขับลมในลำไส้ รักษานาฬิกา ปัสสาวะพิการ (อาการ ปัสสาวะปวด หรือกระปริบกระปรอย หรืออุ่นขันสีเหลืองเข้ม หรือมีเลือด) และไตพิการ ยาพื้นบ้านใช้แก่นผสมกับรากทองพันชั้ง หัวข้าวเย็นเนื้อ หัวข้าวเย็นได้ ต้นกำแพงเจ็ดชั้น ต้นหัวรือยรู และหญ้าชันภาคทึ้งต้น ต้มน้ำดื่ม แก้เบาหวานพบว่านาสกัดใบลดระดับน้ำตาลในเลือดได้ ออกฤทธิ์เร็วและหมดฤทธิ์เร็ว

ประวัติความเป็นมาจังหวัดอุตรดิตถ์

อุตรดิตถ์มีความหมายว่า เมืองท่าแห่งทิศเหนือ และก่อนจะมาเป็นเมืองท่าสำคัญแต่เดิม อุตรดิตถ์เคยเป็นเมืองในปกร่องของเมืองพิชัยอันเป็นเมืองเก่าแก่ ปราการใหญ่ขนาดตั้งแต่สามี โบราณ

สมัยก่อนประวัติศาสตร์

สมัยโบราณก่อน พ.ศ. 1000 ยังไม่มีตัวอักษรใช้กัน แต่อุตรดิตถ์ มีคนอาศัยอยู่แล้ว เพราะหลักฐานจากการก้นพบรากพะเบี้ยนสีโบราณ บนหน้าผาเขาตาพรหม หลังที่ว่าการอำเภอทองแสนขันและกลอง มหา:white>หินทำด้วยหินสันทราย ที่ดำเนินท่าเสา อำเภอเมือง อุตรดิตถ์ เมื่อ ปี พ.ศ. 2470 ทำให้เราทราบว่าอุตรดิตถ์เป็นคืนแคนที่มีผู้คนเข้ามาอาศัยอยู่ก่อน พ.ศ. 1000 แล้ว เพราะโบราณวัตถุที่ค้นพบดังกล่าวเป็นโลหะ ที่มีใช้กันอยู่ในยุคสันทรายหรือยุคโภหตุนตันอันเป็นยุคก่อน ประวัติศาสตร์นั้นเอง

สมัยสุโขทัย

ในสมัยสุโขทัยท้องที่ของจังหวัดอุตรดิตถ์ ได้มี การตั้งเมืองขึ้น หลายเมือง เช่น เมืองฝางหรือเมืองสาวกบุรีเป็นเมืองที่มีชื่อปราการ ในศิลปาริเกของกรุงสุโขทัย เมื่อคราวที่พระมหาธรรมราชาลิไทยแห่ง กรุงสุโขทัยได้ทรงสร้างพระมหาธาตุที่นครชุม ตอนท้ายของศิลปาริเก ได้กล่าวถึง เมืองฝางซึ่งเป็นเมืองหนึ่งของอาณาจักรสุโขทัย และข้างเป็น เมืองต่อมากันถึงสามอยุธยาปัจจุบันเมืองฝางอยู่ในท้องที่อำเภอเมือง อุตรดิตถ์ จากการพนดัวเมืองและสกุปมีลักษณะเดียวกับเมืองโบราณ สมัยสุโขทัย นอกจากนี้ในกฎหมาย ลักษณะลักษณะ ครรชากาลสมเด็จ พระรามาธิบดีที่ 1 แห่ง กรุงศรีอยุธยา มีชื่อเมืองทุ่งยังอยู่ในท่านีบด้วย ปัจจุบัน อยู่ในท้องที่อำเภอคลังและ เมืองโบราณอีกเมืองหนึ่ง คือ เมืองตา ชูชอก มีแม่น้ำ น่าน เป็นคุเมืองธรรมชาติ มีคำบรรยายลักษณะเมืองในศิลปาริเกสุโขทัย ปัจจุบันอยู่ในท้องที่อำเภอครบุรี

สมัยกรุงศรีอยุธยา

ตั้งแต่สมัยพระเจ้าอู่ท่องสิรังกรุงศรีอยุธยา เมื่อ พ.ศ. 1893 ปรากฏ เมืองขึ้นถึง 16 เมือง ในจำนวนนี้ มีเมืองพิชัยซึ่งอยู่ในท้องที่ อุตรดิตถ์ ในปัจจุบันรวมอยู่ด้วย สมัยสมเด็จ พระนเรศวรรามาราชาเมื่อ ทรงยกทัพขึ้น ไปปั้บไทรท่าพม่าทางหัวเมืองเหนือ พระยาสารรคโลก และพระยาพิชัย แข็งเมืองไม่ยอมเกณฑ์กำลังไปช่วย สมเด็จพระนเรศวร Maharajah จึงจับตัว เจ้าเมืองทั้งสองประหารชีวิต และกวาด ด้อนผู้คน พลเมืองมาซึ่งเมืองพิษณุโลกจนลืม

สมัยกรุงธนบุรี

เมื่อปี พ.ศ. 2315 สมัยพระเจ้ากรุงธนบุรี โภสุพลา แม่ทัพพม่า เมื่อ เดินทัพผ่านเข้ามาไกลักษยแคน ไทยก็แบ่ง กองทัพเข้ามาตีอาเมืองลับแล และยกทัพเลยเข้ามาตีเมือง พิชัย ขณะนั้น ไฟร์พลเมืองพิชัยยังมีน้อย พระยาพิชัยจึงรักษา เมืองไว้ และขอกำลังเมืองพิษณุโลกขึ้น ไปช่วย เจ้าพระยา สุรศิริเกณฑ์ กองทัพขึ้น ไปปั้บเมืองพิชัยตีค่ายพม่า พระยา พิชัยยกอ้อมาตีกระหนานอึกด้าน กองทัพพม่า ด้านท่านไม่ไหว้แตก หนีไปต่อมา พ.ศ. 2316 โภสุพลาแม่ทัพพม่ายกทัพตีเมือง พิชัยอีก แต่ ฝ่ายไทยรู้ตัวก่อน เจ้าพระยาสุรศิริ กับพระยาพิชัย ชวนกันยกกองทัพชุม สถาดทัพพม่า เมื่อ กองทัพ พม่ายกมาถึงเจ้าพระยาสุรศิริ กับพระยาพิชัย ออก ระคมตีได้รับกันเป็นสามารถ ฝ่ายไทยได้ที่ชัยชนะ ได้เปรียบพม่าตี ทัพโภสุพลาแตกกลับไป การburn ครั้งนี้เมื่อเข้าประจำบ้าน พระยาพิชัย ถือดาน สองมือเข้าไปฟันพม่าจนดับหัก เลื่องลือชื่อ เสียงถึงเรียกว่า กัน ว่า “พระยาพิชัยดับหัก” แต่นั้นมา

สมัยรัตนโกสินทร์

ช่วงรัชกาลที่ 3 เมืองพิชัย ได้กลายเป็นหัวเมือง สำคัญ ได้มีเมืองขึ้น แผ่ขยายเขตเด่นออกไปถึงเมืองเวียงจันทร์ จดแม่น้ำโขง ต้องตราตร桦 รักษาการเมืองแพรและเมืองน่าน ตลอดจนเมืองหลวงพระบางอันเป็น เมืองหน้าด่าน บพະเดียวกัน กับด่านลบăng โพท่าอิฐซึ่งอยู่ติดแม่น้ำน่าน อันเป็นแม่น้ำสำคัญ สายเดียวที่ใช้คิดต่อค้าขายขึ้นมา ได้สะท้วงถึงเมือง เหนือด้วย เหนือขึ้น ไปสายน้ำดีนบินมากมา ไปค้าขายแก่ง จึงเป็นที่ รวมสินค้าจากเมืองหลวงพระบาง เมืองแพร เมืองน่าน ตลอดจนแคว้น สิบสองปันนา กินนำสินค้าพื้นเมืองเดินบกลงมา จำหน่ายแล้วส่งต่ออีกด้วย ไปจนถึงกรุงเทพฯ ในปี พ.ศ. 2430 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้า เจ้าอยู่หัวทรงเห็นว่า ที่ด่านลบăng โพท่าอิฐจะเจริญต่อไป ในภายหน้า ด้วยเป็นทำเลการค้าอย่างคิริมแม่น้ำน่าน รายได้ ก็อพยพเข้ามาอาศัยอยู่ มากขึ้นทุกปี จึงโปรดให้ตั้งเป็นเมือง อุตรดิตถ์ อันหมายถึง เมืองท่าแห่ง ทิศเหนือ และโปรดให้อุตรดิตถ์เป็นเมืองขึ้นของเมืองพิชัย ต่อมาในปี พ.ศ. 2442 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้โปรดให้ข้า

ศาลากลางเมืองพิษย์ไปดึงบังคับบัญชาที่เมืองอุตรดิตถ์ เวลานั้นอุตรดิตถ์ได้ก่อลายเป็นชุมชนขนาดใหญ่กว่าเมือง พิษย์เสียอีก ปี พ.ศ. 2458 จึงโปรดให้เปลี่ยน นามเมืองพิษย์เป็นเมืองอุตรดิตถ์เรื่องดังมา จนปัจจุบัน

ที่ตั้งและอาณาเขต

อุตตรดิตถ์เป็นจังหวัดหนึ่งในภาคเหนือตอนล่างในแคนด้านนาตะวันออกอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ โดยทางรถยนต์ 491 กิโลเมตร และโดยทางรถไฟ 485 กิโลเมตรมีเนื้อที่กว้างประมาณ 7,838.592 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 4,899,120 ไร่ มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดไก่ค้อและเชียงดังนี้

ทิศเหนือ ติดกัน จังหวัดแพร์และจังหวัดน่าน

ทิศใต้ ติดกับ จังหวัดพิษณุโลก

ทิศตะวันออก ติดกับ จังหวัดพิษณุโลกและจังหวัดเลย และสาธารณรัฐประชาธิปไตย

ประชาชนลาวโดยเบตชาญแคนยาบประมาณ 135 กิโลเมตร

ทิศตะวันตก ติดกับ จังหวัดสุโขทัย

สภาพภูมิอากาศ

จังหวัดอุตรดิตถ์ได้รับอิทธิพลจากกระแสลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ และตะวันตกเฉียงใต้มีความชื้น และความร้อนสูง ในฤดูร้อนอากาศจะร้อนจัด อุณหภูมิเฉลี่ย 35 องศาเซลเซียส อากาศเย็นลงในฤดูหนาวและมีฝนตกชุกในฤดูฝน ปริมาณน้ำฝนของจังหวัดอุตรดิตถ์ระหว่างปี 2546 ถึง 2549 จะอยู่ช่วง 1,216.0 มิลลิเมตร ถึง 2,241.0 มิลลิเมตร ฝนตกมากที่สุดในปี 2542 วัดได้ 1,695.9 มิลลิเมตร จำนวนวันฝนตก 124 วัน ส่วนฝนตกน้อยที่สุดในปี 2541 วัดได้ 1,216.0 มิลลิเมตร จำนวนวันฝนตก 121 วัน

สภาพภูมิประเทศ

ແພິ່ນໄດ້ເປັນ 3 ລັກມຄະ ອືອ

มีพื้นที่ประมาณครึ่งหนึ่งของจังหวัดอยู่ในบริเวณทางด้านเหนือ และทางตะวันออกของจังหวัด โดยเฉพาะเขตอำเภอเมืองอุตรดิตถ์

การเมืองการปกครอง

การปกครองแบ่งออก 3 ระดับ คือ

- การปกครองส่วนกลาง
- การปกครองส่วนภูมิภาค
- การปกครองส่วนท้องถิ่น

การปกครองส่วนภูมิภาค

จังหวัดอุตรดิตถ์แบ่งพื้นที่เพื่อการบริหารราชการ ส่วนภูมิภาคเป็น 9 อำเภอ 613 หมู่บ้าน โดยมีอำเภอตั้งนี้

- อำเภอเมืองอุตรดิตถ์ (Mueang Uttaradit)
- อำเภอตرون (Tron)
- อำเภอท่าปลา (Tha Pla)
- อำเภอคำปาด (Nam Pat)
- อำเภอฟากท่า (Fak Tha)
- อำเภอบ้านโคง (Ban Khok)
- อำเภอพิชัย (Phichai)
- อำเภอลับแล (Laplae)
- อำเภอทองแสนขัน (Thong Saen Khan)

การปกครองส่วนท้องถิ่น

จังหวัดอุตรดิตถ์แบ่งพื้นที่เพื่อการบริหารราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 4 ประเภท

ประกอบด้วย

- องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง
- เทศบาลเมือง 1 แห่ง
- เทศบาลตำบล 16 แห่ง
- องค์การบริหารส่วนตำบล 62 แห่ง

การเมือง

จังหวัดอุตรดิตถ์ แบ่งเขตการเลือกตั้งออกเป็น 1 เขต และมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 3 คน และสมาชิกวุฒิสภา 3 คน

สภาพทางเศรษฐกิจ

จังหวัดอุตรดิตถ์มีผลผลิตสาขาที่ส่งผลต่อเศรษฐกิจของจังหวัดคือ สาขาวิชาการเกษตร รองลงไปคือการอุตสาหกรรม

การประมง และการพาณิชย์

- พืชเศรษฐกิจของจังหวัดที่สำคัญคือ ยางสาดมีการปลูกมากที่สุดในประเทศไทย นอกจากนี้มีทุเรียน เงาะ มังคุด สับปะรด ลำไย ส่วนพืชไร่ที่เป็นพืชเศรษฐกิจ คือ ข้าวอ้อย ข้าวโพด กระเทียม ถั่วต่าง ๆ และยาสูบ เป็นต้น

- มีพื้นที่ปลูกอ้อยมาก เพราะมีโรงงานน้ำตาลถึง 2 แห่ง มีโรงงานผลิตภัณฑ์อาหารกระป่อง

- มีการทำอุตสาหกรรมในครัวเรือนหลายอย่าง เช่น การทำไม้กวาดตอง กarton การถอผ้า การจักสานเครื่องใช้ไม้ไผ่ การทำเครื่องปั้นดินเผา การตีเหล็กทำเครื่องใช้เกษตรกรรมและทำมีด เป็นต้น

- สภาพความคล่องตัวของเศรษฐกิจ ส่วนใหญ่จะอยู่ในเขตเมืองอุตรดิตถ์ อำเภอลับแล อำเภอพิษัย มีธนาคารพาณิชย์อยู่บริการอยู่หลายแห่ง จากสภาพทั่วไปแล้วจังหวัดอุตรดิตถ์ มีค่าครองชีพของประชากรอยู่ในระดับปานกลาง

ทรัพยากรธรรมชาติ

จังหวัดอุตรดิตถ์มีทรัพยากรป่าไม้ที่สมบูรณ์ มีทรัพยากรแร่ธาตุหลายชนิด เช่น แร่พลวง เหล็ก ทองแดง ยิปซัม ไขหิน ดินขาว ทัลค์ แต่ยังไม่ได้นำไปใช้ในทางเศรษฐกิจ และมีแหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญ ได้แก่ แม่น้ำน่าน ไหลผ่านเขตจังหวัดเป็นระยะทางยาวถึง 160 กิโลเมตร แม่น้ำป่าด ห้วยพุด คลองแม่พร่อง ห้วยน้ำพี คลองตระอน ห้วยน้ำลอก นอกจากนี้มีเขื่อนและฝายกักเก็บน้ำเพื่อการชลประทาน คือ เขื่อนสิริกิติ์ ฝายสามเด็ชา ฝายหลวงลับแล ซึ่งเป็นฝายแรกของประเทศไทย

ประชากร

ในปี 2553 จังหวัดอุตรดิตถ์มีประชากรมีประชากรทั้งสิ้น 462,651 คน เป็นชาย 228,268 คน เป็นหญิง 234,383 คน (ข้อมูล ณ เดือน กรกฎาคม 2553)

ลักษณะทางสังคม

สภาพพื้นที่ของจังหวัดอุตรดิตถ์ อยู่ในเขตรอยต่อแห่งวัฒนธรรมล้านนา ล้านช้าง และภาคกลาง เป็นผลให้ลักษณะวิถีชีวิตความเป็นอยู่ ภาษาถิ่นและงานประเพณีพื้นบ้านต่าง ๆ มีลักษณะผสมผสาน ประชากรบางส่วนพูดภาษาไทยภาคกลาง บางส่วนพูดภาษาไทยภาคเหนือ และบางส่วนพูดภาษาลาว เป็นต้น